

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo
Antuerpiæ, M. D. XCV.

Feria III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

danis cogitationibus ad nescio quid honoris & exultationis vanæ ducamini, & cum vos ad religiosæ vitæ perfectionem vocauerim, ad superna, ad cælum; deorsum tendatis, quæ mundi sunt, ijs incitemini. Hæc ergo mortificate per me, & gratiam vocationis vestræ sequimini, illi cooperamini, ad me in cælum, vbi ad dexteram Dei Patris omnipotentis sedeo, accurrite. Hæc si non feceritis, quæ facilia quidem sunt credenti & speranti in me & me amanti, per quæ leue onus meū est, & iugum suave: planè illud eueniet vobis quod dico; Moriimini in vitijs & peccatis vestris. Habetis multa subsidia & præsidia quibus uti potestis, quæ omnia ego dedi vobis per me, per meos Apostolos & Sanctos, per Ecclesiā meam, per vestros superiores: sed illud nunc volo vobis exponere. Iudæis illis dixi ut crederent quia ego sum, aliās perirēt. Vobis non dico ut simpliciter credatis; scio vos credere: verū paulò attentius animum aduertite, & fidem vestram examinate, num illa sit speculatiua, quasi de rebus quæ ad vos nō attingant, & quæ vos ad praxim mouere non debeant, an lumen vllum in illa agnoscatis, an vim in ea nullam, aut certè debilem sentiat, & tamē est fundamentum fides, & radix omnis iustificationis, cooperatrix omnis meriti. Nonne agnoscitis in fide vestra sterilitatem operum vestra socordia, cum ipsa sit bonorū operum vis fecundissima, & motio efficacissima per charitatem? Itaque cauete ne vos in fidei vsu similes sitis viro consideranti vulum suæ natiuitatis in speculo; considerauit enim se & abiit, & oblitus est qualis fuerit. Vos in me creditis, prædicatis fidem Catholicam, extollitis, magnificatis: prospicite tamen ne ita in

vestris actionibus versemini, ac si fidei sitis oblit, moueamini verò à vestris naturalibus facultatibus, à vestris habitibus & consuetudinibus, à carne potius quàm à spiritu profectis. Quis enim ex vobis lumen fidei inducit in omnia intelligibilia? Quis in tentatione scuto fidei, galea salutis, & spiritus gladio vitatur, & tentationes profligat & vincit? Quis sua industria in Christo efficacem facit fidem in oratione? Reliqua de fidei perfectione prætermitto: his quæ audistis estote contenti. In illis interim exercemini deuotè, in illis crescite per mea dona, & sublimiora à me deinde expectate. Tantum illud vehementer cauete, ne Lutheranam certitudinem gratiæ particularem illam quæritis, nec in solâ fide huiusmodi certitudinem ponatis, quam fides mea non dat. Nod est Patris mei illa certitudo; est patris mendacij Satanæ, qui per fictitiā fidē & illusoriā ex falsa luce, quæ quidē lux non est, sed Inferni fumus, certitudinem illam cōtendit efficere, & ex illa emēntia fide molitur tartareus draco dogmata omnia Catholica fidei & Ecclesiæ debilitare atq; euerrere. Meā fidem Catholicam, mea dogmata, tenere, non fidem Lutheranam, non dogmata, hoc est tenebras, & insanias falsas furiosi illius Apostatae, & suprà quàm intelligi à vobis possit, miseri & derestabilis. In veritate verò fidei Catholica & dogmatum, quam docuit semper vna Ecclesia Catholica, Apostolica, & hierarchica, viuere, cuius fuit, est, erit vnus pastor, meus Vicarius Petrus, vel Petri successor: pro ea, eiusque fide & dogmatis vitam vestrā offeratis Deo, qui finis, si Domino placet, erit, & consummatio vestræ fidei, spei, charitatis, & bonorū ex illis prodeuntiu per me. Amen.

Eph. 6.

FERIA III. POST SECUNDAM

DOMINICAM QVADRAGESIMÆ.

Quomodo credendum docentibus Phariseis & Scribis.

MATTH. XXIII. MAR. XII. LVC. XX. ANNO XXXIII.

In xxxv. imaginem adnotatiuncula.

xxxv.

96.

A. Arrium exterius, & in eo excedra, vbi verba ad plebem Scriba & Pharisei faciebant.

B. IESVS dicens: Quæcūque dixerint vobis, &c. & cathedra scilicet.

C. Arroganter cum phylacterijs & simbrijs stolatus Phariseus incedit.

D. Alius in conuiuio primum accubitus ambit.

E. Alius in Synagoga primas cathedras.

EVAN.

Et dicebat eis in doctrina sua:

Cauete à Scribis,

qui volunt in stolis ambulare.

& saluari in foro, & in primis cathedris sedere in Synagogis, & primos discubitus in cœnis.

TVNC ^aIESVS locutus est ad turbas & ad discipulos suos, dicens;
Super ^bcathedram Moyſi federunt Scribæ & Pharifæi: omnia ergo quæcunque dixerint vobis, ſeruate & facite:

ſecundum opera verò eorum nolite facere: dicunt enim & non faciunt.

Alligant enim onera grauiã & importabilia, & imponunt in humeros hominum: digito autem ſuo nolunt ea mouere.

Omnia verò opera ſua faciunt, vt videantur ab hominibus.

Dilatant enim phylacteria ſua, & magnificant ſimbrias.

Amant autem primos recubitus in ^dcœnis, & primas cathedras in Synagogis,

& ſalutationes in foro, & vocari ab hominibus Rabbi.

Vos autem nolite vocari Rabbi: vnus eſt enim magiſter veſter, omnes autem vos fratres eſtis.

Et patrem nolite vocare vobis ſuper terram: vnus eſt enim pater veſter qui in cœlis eſt. Nec vocemini magiſtri: quia magiſter veſter vnus eſt Chriſtus. Qui maior eſt veſtrū, erit miniſter veſter. Qui autem ſe exaltauerit, humiliabitur: & qui ſe humiliauerit, exaltabitur.

Audiente autem omni populo dixit diſcipulis ſuis;

Attendite à Scribis

& amant ſalutationes in foro, & primas cathedras in Synagogis, & primos diſcubitus in conuiuijs.

ADNO-

ADNOTATIO.

A. Atrium exterius, vel ampla exedra, ubi Scribae siue Doctores, & Pharisei ad plebem verba facere solebant. In hoc atrio magnifica cathedra: ex ea Phariseus docet populum onustus phylacterijs, circumdatus fimbrijs, circumfusa audientium turba. Erant autem phylacteria tabellae continne, quibus adscriptus erat decalogus, ad frontem applicitae, tum ab extremo brachio pendentes. His ambitiose ostendebant memoriam se retinere mandatorum Dei, fimbrijs item, quas ambitiose dilatabant subinde, quasi admoneri ad legis divinae observationem viderentur: spinis etiam puncti urgeri acrius. Erat autem haec Iudeorum vanitas, verbū Dei

ad hypocrisim interpretantium.

B. IESVS doctorem illum splendidum Phariseum demonstrat, praeiciens doctrinam e cathedra, & legitima auctoritate profectam, propter docentis improbitatem vel turpitudinem non esse contemnendam: sed ea facienda quae bene docentur, quae à docentibus male sunt non esse seruanda.

C. Arroganter stolatus incedit stolidus Phariseus.

D. Alius in conuiuio primum accubitus ambit.

E. Alius in Synagoga primas cathedras contentiose inuadit.

MEDITATIO.

F. Rustuosissima est huius Euangelij doctrina. Audite verò fratres, quid Iudaeis Christus praescripserit; qui sedebant super Moysis Cathedram, hoc est qui legitima auctoritate docebant, horum doctrinam omnem seruandam esse ac faciendam dixit: opera autem & actiones ipsorum non esse faciendas. Nam aliter docebant, & aliter faciebant, quod ex Cathedra & doctrina Moysis non erat, sed ex animi ipsorum peruersitate. Itaque doctrinam probat quae ex Cathedra verè diceretur: mores qui contra Cathedram erant, reprobant. At dicis: Ipse tamen eorum doctrinam damnauerat. Id quidem verum est, sed propterea Cathedram nunc addit, vt illud quod taxauerat, monstraret non docere Scribas ex Cathedra & doctrina Moysis, sed ex animi prauitate. Vnde igitur tunc cognoscere poterat Iudaei, non esse ex Cathedra Phariseorum doctrinam, sicuti haesitarent? Ad IESVM videlicet referre debebant, qui doctrinam Phariseorum reprehenderat & mores; & tamen quae è doctrina essent Moysi iubebat seruare & facere. Sed animaduertendum fratres, quod ad nos attinet, quid significet benignus IESVS. Primum quidem damnat haereticos, qui propter mores damnare solent Catholicorum doctrinam. Simul increpat eos qui contra faciunt quam doceant, & cum bene doceant, malè viuendo faciunt vt nomen Domini & doctrina blasphemetur. Deinde cum à Christo esset illa Cathedra & lex Moysi per Euangelium antiquanda, tum adimplenda, & con-

summanda, atque in melius commutanda; damnata ambitione Scribarum & Phariseorum instituit veros Euangelij Magistros, & Ecclesiae Patres: eos videlicet qui in profunda humilitate fundamentum ponerent, non sentirent, gauderent ve se vocari Magistros vel Patres: vnum verò Magistrum Christum IESVM omnis verae doctrinae auctorem, simul vnum patrem Domini nostri IESV Christi & nostrum agnoscerent in corde suo. Illud etiam docuit, vt sensus hic spiritualis ita cor occupet, vt non solum omnem arrogantiam è cordibus Magistorum & Patrum in Ecclesia Dei expellat, sed faciat vt ad cor illo diuino humilitatis sensu occupatum ne penetret totus verò sensus vel magisterij vel paternitatis in eo positus sit, vt diuino magisterio & virtute suas operas ad animas iuuandas conferant, in simplicitate & humilitate cordis in Christo. Ita fiet vt doceant, non quasi ex Cathedra Moysi, sed verè ex Christi; & eò excellentius, quò excellentior est eorum gratia qui Dei filium habent Praeceptorem, & in eius Cathedra sedent non Moysis, cuius gloria vultus euacuata est, cuius erat ministratio literae & damnationis. Habent Christum IESVM Magistrum, & ministratorem spiritus & iustitiae, confectorem omnis gratiae & veritatis. Quae igitur hinc promanat lucem cordi imprimamus; ea faciet nos in humilitate bonis interpretationibus sacrarum scripturarum consentientes; & vt traditionem illam sacrosanctam, quae accepit Ecclesia Catholica à

2. Cor. 9.

ca à Christo & Apostolis, intelligentiæ scilicet & expositionis sacrarum literarum & traditionum, sequamur fideliter & deuotè. Vnde rursum fiet, vt facillè subdamus iudicium, non solum Ecclesiæ ipsi, sed Doctorum consensui, communibus etiam opinionibus, in his quæ in opinione versantur. Concipiemus præterea ex hoc spiritu zelum feruidum, primum contra hæreticos scripturarum perueriores, tum contra infidelitatem omnem & prauos mores. Postremò locum illum Pauli intelligemus in spiritu suauitate & luce: Omnis scriptura diuinitus inspirata vtilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia, vt perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus. Neque tamen his contenti erimus; sed si Cathedralam Christi conscendere, si ex illa docere velimus fructuosè, illud providebimus, nè nobis obijci possit; Dicunt, & non faciunt; bene iste docet, sed malè agit; & fiat pusillis scandalum perniciosum, & nolint auditores illa facere quæ docentur, cum ea non faciat qui docet; & necessum sit de nobis intelligi; Secundum opera eorum nolite facere: sed saluari exemplo omnibus, & bonis operibus præeamus, hæc enim bonam doctrinam illuminant. His omnibus accedat oportet Ecclesiæ legitima auctoritas, per quam collocat Christus Doctores suos in sua Cathedra. Per hunc enim gradum, Ecclesiæ scilicet missionem, ad illam Cathedralam est ascendendum. Neque doctrinæ, vel etiam reuelationibus credere debemus, & ex illis quasi à Cathedra docere, absque Ecclesiæ consensu & facultate. In docendo autem mansuetudine ac sobrietate vti debemus, nec feruores nostros, vel mentis excessus plebi importunè obtrudere, sed pederentim auditores ad perfectionem ducere insistamus in Christo, iuxta statuum rationem & modum. Reliqua docebit nos vnctio, si quæ attigi principia sequamur. Neque verò existimemus hic tantum concionatores & professores Theologiæ institui, sed Superiores etiam religiosos, qui Christum

& Apostolos eius debent imitari in gubernatione, & ea fugere quæ in Scribis notantur. Humilitate enim præstare debent Superiores, cuius erit rei signum, cum quis audit vel cogitat se esse Superiorem, vel sibi viderit reuerentiam exhiberi vt Superiori, si nihil prius moueatur interna philautia; sed tantum ad opus & onus impositum respiciat; & ad indignitatem suam & ineptitudinem animi aduertat. In obseruatione autem disciplinæ nulli sit secundus: in ratione gubernandi benignitatis ac mansuetudinis, charitatisque Christi, Petri, Paulique formulæ semper sit memor: ad hanc normam assidue spectet, hunc spiritum sequatur, non timoris imprimat & feruituris fratribus. Nam propterea in Societate nostra nulla est obligatio ad peccatum ex instituto, nisi quam vota inducunt, quod velimus nostros amore duci ad obseruantias nostras regulares, non timore. Neque tamen non intelligimus mansuetudinē fieri robustiorē, si seueritatē, vbi necessitas postulat, adhibeāt opportunè. Ita igitur Magistros Euangelicos & Patres instituit Christus, vt non sit necessum dicere Christianis, secundum opera eorum qui sedent in mea Cathedra nolite facere, sed potius eorum doctrinam & vitam conuersationē probate & imitmini. Nec in animi inducat ut iudicet vestros Magistros, vel Patres, cum neminem debeamus iudicare. Hæc tamen non eo spectant, vt sicubi, quod Deus aueriat, in morum probitate deficeret, eorum vitia sectari deberemus; sed tunc quæ à Christi doctrina docerent, ea sequi, quæ faceret (consulto confessario) fugere deberemus. Quod si in doctrina quoque errare viderentur, non nostro iudicio illos damnare liceret, sed confessarij, & doctorum hominū, & Generalis Præpositi primum; dein Inquisitoris, aliorumque superiorum: tandē ob summi Pontificis, & sedis Apostolicæ licet, quæ in ijs quæ sunt scripta non habent dei errare non potest. Amen.

FERIA

ADNO